

Per.
Lat
020

Moderator. ephemeridis JOSEPHUS WAGNER DR. *Buda-pest, XI., Lágymányosi-utca 20.*, ad quem epistolae et manuscripta mittantur.

Administrator ephemeridis ALEXANDER REGÉNYI, *Buda-pest, VII., Barcsay-utca 5.*, ad quem pecuniae quaecunqne dirigantur. (Postatak. csekksz. 57.292.)

Prodit Budapestini decies in anno. Pretium subnotationis an. 1934—35. est pro Hungaria 3 pengő; pro exteris nationibus 4 pengő.

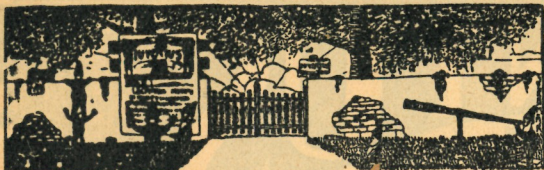
Odeum¹ regium Hungaricum 1884—1934.

Jam pridem in Hungaria drama melicum nondum theatro ad id ipsum aedificato colebatur, cum demum munificentia regis *Francisci Josephi I.* caput regni, Budapestinum odeo splendido locupletatum est.² Constructio aedificii in stilo Italico renascenti anno 1875. incepta decimoque tandem ad finem perducta cum famam architecti³ clarissimi, *Nicolai Ybl* extendit, tum etiam Budapestino decori praecipuo est. Spatium odei inaedificatum⁴ 5076, scaena 263 metrorum quadratorum est, longitudo⁵ autem scaenae 44 metra retrorsum⁵ patet. Parietes picturis pulcherrimis ornantur. In opere tectorio⁶ laquearis⁷ caveae,⁷ uti imago nostra docet, Olympus abs *Carolo Lotz* depictus magnae est omnibus admirationi. In odeo usque ad hunc diem plus quam 10 milia ludorum facta esse constat. Dies anniversarius quinquagesimus ab Societate Amicorum Odei audi-

toribus gubernatore, archiducibus aliisque primoribus⁸ civitatis praesentibus ludo scenico sollemni celebratus est, cuius programma partes electas dramatum melicorum ab optimis auctoribus (*Erkel, Liszt, Hubay, Dohnányi, Bartók, Kodály, etc.*) compositorum continuit.

¹ opera ² gazdagodott ³ építész ⁴ beépített ⁵ mély-
sége ⁶ freskó ⁷ a nézőtér mennyezete ⁸ előkelőségek.

LECTARIUS MINIMIS.

Molitor¹ eiusque filius.

Aliquando molitor filio dixit :

— I, mi fili, ad mercatum² et eme vaccam lactariam³; sed bene circumspice pecus et cave, ne fallaris.

Abit adolescens neque ad mercatum peruenit, cum iam venditores⁴ circumstiterent emptorem⁵ imperitum et obtrudunt⁶ ei vaccam macilentam.⁷

Domi pater murmurans⁸ rursus eum ad mercatum mittit aliam vaccam emptum et severe ei praemandit,⁹ ut consilio familiarium¹⁰ utens recte aspiceret, quod emere vellet.

Familiares adolescentem in mercatu circumducunt et alii per invidiam, alii per imperitiam¹¹ alii per inconsiderantiam,¹² alii per studium¹³ tam diu hoc illud suadent, dum tandem ille vaccam satis pinguem,¹⁴ sed vetulam¹⁵ et dentibus carentem domum ducit.

Tum iam precibus amicorum miser ille verbera evasit.

— Etiam tertio — inquit molitor — mitto te ad mercatum, sed ne meum conspectum venias, si etiam nunc pecuniam pro vili vacca sparseris.

Pictura Caroli Lotz (pag. 9).

Adolescens tremebundus abit, circumit mercatum, multis locis consistit, nulla vacca placet. Tam diu haesitat,¹⁶ dum advesperascit.

Maestus domum redire incipit. Forte consequitur¹⁷ pecoris actorem,¹⁸ cui nonnullae pecudes superfuerant.¹⁹ Paciscitur²⁰ cum adolescente, qui sine vacca domum redire timet et raptim pecudem valde laudatam emit.

Laetus domum properat. Sed domi dolor fustisque²¹ eum manet; nam pecus empta... bos erat.

Val. Fehér.

¹ molnár ² vásár ³ tejelő ⁴ árús ⁵ vevő ⁶ rátukmál
⁷ sovány ⁸ mormog ⁹ szájába rág ¹⁰ ismerős ¹¹ járatlanság
¹² meggondolatlanság ¹³ részrehajlás ¹⁴ kövér
¹⁵ öreg ¹⁶ habozik ¹⁷ utólr ¹⁸ hajcsár ¹⁹ megmarad
²⁰ alkuszik ²¹ bot.

EX AUCTORIBUS ROMANIS

M. Aurelius Antoninus.*

(121—180. p. Chr. n.)

M. Aurelius cognomine Philosophus natus est Romae anno CXXI. Adoptatus fuit in regnum ab Antonino imperatore, a quo Verissimus propter sinceritatem est nominatus. (Sc. Verus fuit ei in pueritia nomen, antequam in regnum adoptatus esset.) A tenera aetate Graecis litteris ab ipso Antonino, mox optimis magistris (Fronto, Herodes Atticus, Iunius Rusticus et Apollonius) eruditus est. Ita in bonis¹ artibus¹ iuris prudentiâque nec non philosophiâ tantos fructus tulit, ut non modo aequales suos, sed etiam maiôres natu omni virtutum genere superaret. Amictus² etiam philosophorum pallio² vitam rectam atque honestam eorum sequebatur et ut alia silentio omittamus, valetudini parum parcens ne toro quidem cubuisse aiunt nisi humi, donec valetudo infirma eum prorsus superasset. Ante omnia temperantiam et continentiam amavit; quod quidem difficile tunc erat: nimio enim impetu³ id temporis ad

¹ művészetek ² köpenyét viselte s ³ hajlamuk sodorta őket.

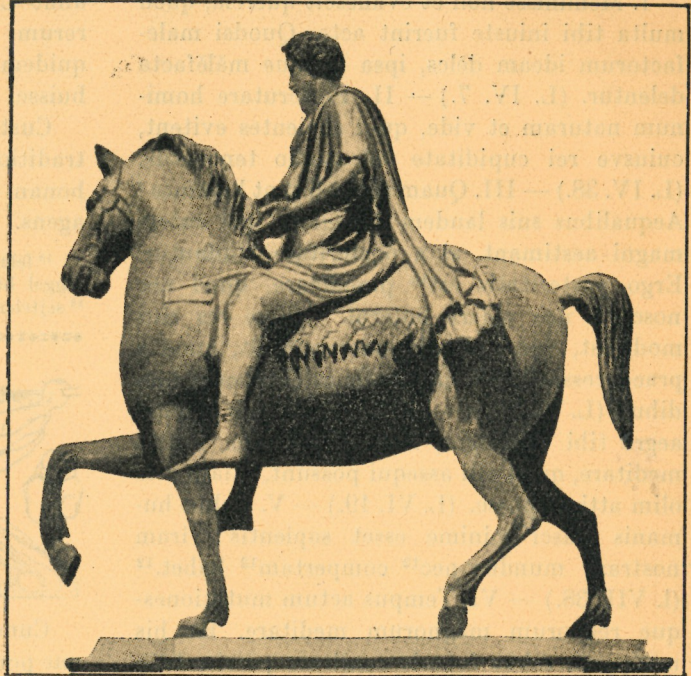
* Iuventus luget obitum viri doctissimi, *Sebastiani Mody*, qui mense praeterito de vita decessit relicto nobis hoc opusculo.

libidines et epulas Romani iuvenes — inter illos in primis etiam Lucius Verus, frater eius — ferebantur.³ At M. Aurelius Stoicorum vitae rationem⁴ secutus summam modestiae atque continentiae famam est adeptus. Quid mirum? In cunctis partibus vitae continentissimum fuisse constat ac sine suspicione ullius vitii.

M. Aurelio summum principatum tenente bellum inter Romanos et Marcomannos Quadosque exortum est. Terrae motus et pestilentia eodem tempore insecta est: nulla tamen ab armis quies dabatur. Memorant bello Marcomannico (a. 174.) totum Romanum exercitum ab hostibus circumventum ac Romanos propter penuriam aquae summis conflictatos⁵ esse malis. Insuperate tempestas tonitrua et fulgura secum ferens exoritur. Milites aquam in galeis colligunt. Seque eā reficiunt et hostes formidolosos perdunt. Quae res eo tempore valde insignis et mirifica apparebat adeo, ut prodigii loco⁶ haberetur.⁶ Imperator ipse auxilium inopinatum ad Iovem Pluvium auctorem praetulit, Tertullianus vero Deum Christianorum, qui precibus commotus militum Christianorum exercitum periculo eripuit. Tertulliano auctore legio ea, in qua Christiani pugnabant, legio fulminatrix (fulminata) appellata est. Ceterum huius rei omnes rerum scriptores mentionem faciunt. Romae in columna Antonini cerni possunt milites fessi aquam pluviam bibentes. Ex his rebus gestis virum eum esse virtutis divinae vulgo creditum est.

Bello Marcomannico finito rebus Orientis operam dabat. Cassium Syriae praefecit, ut in legionibus disciplinam severe regeret. Caesonius Vitalianus enim legibus disciplinae militaris non convenienter se gerentes invenerat milites et hac de re imperatorem certiolem fecit.

Tunc conclamatum est ab eo: «Moribus⁷ antiquis res stat⁷ Romana virisque». Nimirum hic versus antiquus disciplinam militarem revera fundamentum esse solidissimum omnis imperii testatur. Mox auditā rebellione Cassii

Statua equestris M. Aurelii ex aere facta (Capitolium).

imperio stabilito crudelitate abstinuit coniuratisque pepercit. Gavisus est, quod rebellio tantummodo eos caligine mersit, qui in primo tumultu periere. Pari popularitate damnatos restituit; omnium criminum, si quae residua ex priore tempore manebant, gratiam⁸ fecit.⁸ Magistratibus liberam iuris dictionem concessit. Edicti⁹ perpetui⁹ vis non solum in Italia, sed provinciis quoque valuit edicto provinciali edito. Senatu nunquam discessit, donec consul his verbis: «Nihil vos moramur, patres conscripti», signum abeundi dedisset.

Summo ingenio praeditum virum temporum angustiae atque iniquitates coegerunt, ut in portum philosophiae confugeret et ad exemplum philosophorum se conformaret. Scripta quoque philosophica eius supersunt, in quibus de bonis rebus et malis deque hominum vita et moribus meditatur. Cum lingua Graeca Latinā locupletior uberiusque esset, scripsit Graeca: τὰ εἰς ἑαυτὸν, id est sententias ad se ipsum scripta (XII. l.), ex quibus aliquid sermone Latino interpretatur lectoribus gratum facturi nostris.

⁴ elv ⁵ sujt ⁶ olybá vették, mint ⁷ erkölcs a talpköve ⁸ megkegyelmez ⁹ állandó érvényű rendelet.

I. Meminisse noli et evanescit querela, quod multa tibi iniuste fuerint acta. Quodsi malefactorum ideam deles, ipsa quoque mälēfacta delentur. (L. IV. 7.) — II. Perscrutare hominum naturam et vide, quid sapientes evitent, cuiusve rei cupiditate vel studio teneantur. (L. IV. 38.) — III. Quam ridiculi sunt homines! Aequalibus suis laudem denegant, ipsi autem magni aestimant, si a posteritate laudantur. Ergo posteritatis est¹⁰ praedicare, quod nec noscere, nec videre poterat. Quae res eius modi est, quasi aliquis maerere velit, quod a praedecessoribus¹¹ suis nullis celebrabatur laudibus. (L. VI. 18.) — IV. Ne cogitaveris id quod aegre tibi contingat, impossibile esse. Potius meditare, quod alii assequi possunt, etiam a te olim attingi posse. (L. VI. 19.) — V. Rebus humanis irasci minime esset sapientis: iram nostram mundus nec¹² compertam¹² habet.¹² (L. VII. 38.) — VI. Tempus actum mutationesque regnorum magnorum meditare. Ex his nempe de rebus futuris conicere possis. Ideo nihil rēfert¹³ per spatium quadraginta vel decem millia annorum te vitam humanam inquirere. Quidnam novi videres? (L. VII. 49.) — VII. Etiam impios cave tractes, sicuti alios illi tractare solent (L. VII. 65.)

Testibus Annalibus Sinensibus¹⁴ imperator Romanus nomine «Antun» (Antoninus) legatos miserat ad principes Sinensium, ut negotium¹⁵ cum remotissimis Orientis incolis contraheret¹⁵

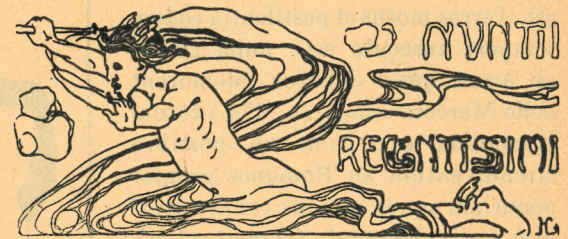
Alexander, rex Jugoslaviae.

anno CLXVI. Errant igitur quidam scriptores rerum, qui affirmant Romanos ne minimam quidem coniecturam¹⁶ de imperio Sinensi habuisse.

Custos ultimus ac maximus Romanorum traditionum vitam in castris prope Vindobonam deposuit sexagesimum vitae annum agens.

Sebastianus A. Mody.

¹⁰ feladata ¹¹ elődök ¹² tudomása sincs ¹³ fontossággal bír ¹⁴ kínai ¹⁵ kereskedelmi kapcsolatot létesít ¹⁶ sejtetem.

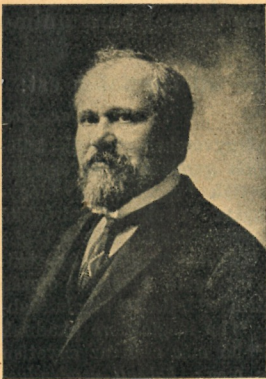
Cum hebdomas laboris nationalis expositioque pomaria¹ Budapestini inauguraretur,² tota civitas tributum³ amoris grato animo solvit³ conservatori suo, gubernatori *Nicolao e nobilibus Horthy*, qui ante 15 annos Hungariam abs communistis oppressam atque debilitatam,⁴ mox vero a Valachis obsessam resuscitavit. Gubernator monuit dedecori⁵ nobis fore, si princeps *Franciscus Rákóczi* anno insequenti 1935., ducentis annis post obitum in sede regni nondum statuam meritis dignam haberet, itaque hortatus est omnes, ut pro se quisque daret, quantum pecuniae posset ad monumentum in platea⁶ Ludovici Kossuth exstruendum. Summa pecuniae, quā opus est, 150 milia pengő non superat.

Effectibus infelicibus pacis iniustae circum Parisios compositae tota Europa perpetuis convulsionibus⁷ laborat.⁷ Novissime Massiliae *Alexander*, rex Jugoslaviae interfectus est ab uno ex coniuratis Macedonicis. Negligentiā custodum securitatis⁸ publicae⁸ evenit, ut terrorista perditus in gradum automobilis ascendere et regi itemque comiti eius, ministro

¹ a gyümölcskiállítás ² megnyílt ³ adóját lerója ⁴ megnyomorit ⁵ szégyen ⁶ tér ⁷ meg-rázkódtatásokat sinyli ⁸ rendőrség.

rerum externarum Francogalliae, Joanni Ludovico *Barthou*, inimico revisionis, revolverio automato 20 glandes⁹ mittenti, priusquam impediri posset, momento temporis tot et talia vulnera inferret, ut ambo brevi morerentur. Quamquam minoritas Hungarica etiam in Jugoslavia opprimitur, tamen nos quidem Hungari facinora tam infamia omnino condemnamus, itaque die, quo rex sepultus est, et vexilla¹⁰ atra¹⁰ in aedificiis publicis scholisque proposita sunt, et gubernator noster multique alii viri eminentissimi missae funebri regis aderant. In imagine nostra rex Alexander comitante rege Bulgarorum *Boris* in statione Sophiae centuriam more militari salutationem facientem praeterit, ubi melius quam Massiliae custodiebatur.

Raymondus Poincaré, princeps¹¹ curatorum¹¹ reipublicae Francogallicae pristinus fato

tristi regis Alexandri adeo percussus est, ut paucis diebus post 74 annos natus extremum¹² vitae¹² spiritum¹² ederet.¹² Poincaré non solum consilio et oratione plurimum in patria sua valuit, sed etiam scriptor non mediocris habebatur. Cum anno 1913. praeses reipublicae crearetur, *Jaurès*,

dux factionis socialistarum adversarius belli, exclamavit: «Poincaré bellum significat!» Dolendum est, quod *Jaurès* non erravit. Poincaré enim foedere militari cum Russis Britannisque facto, cum Francisco Ferdinando interfecto etiam *Jaurès* a nationalistis de medio¹³ tolleretur¹³ ita, ut iam nemo bellum dissuadere¹⁴ auderet: brevi effecit, ut res ad manum veniret.¹⁵ Cuius cum finis factus est, quia Poincaré victis, ergo Hungaris quoque iratus erat, patiendum est nobis illud triste «Vae victis!» Anno 1929., cum in senatu orationem fulminantem haberet atque in suggestu¹⁶ oratorio¹⁶ concideret, iussu medicorum a republica se removit et perpetuo aegrotabat, donec nunc fatio concessit.¹⁷

Incendium navis transatlanticae «*Morro Castle*» prope litora Americana totum mundum

gravius affecit.¹⁸ Incendium mediā nocte pluribus locis ortum haud restingui potuit ita, ut perturbatis omnibus nullāque disciplinā¹⁹ nautarum multi vectores²⁰ in cellulis,²¹ priusquam experrecti evadere potuissent, fumo suffocarentur²² aut etiam plane concremarentur. Damnum securitatibus²³ contra incendium magna ex parte restituitur.

⁹ golyó ¹⁰ gyászlobogó ¹¹ miniszterelnök ¹² lelkét kileheli ¹³ láb alól eltesz ¹⁴ ellenez ¹⁵ háborúra kerül a dolog ¹⁶ szószék ¹⁷ elhúnyt ¹⁸ feltűnést keltett ¹⁹ okhat. ²⁰ utas ²¹ kabin ²² megfullad ²³ biztosítás.

Certamen follis pede pulsandi¹ nuper Budapestini inter Austriacorum et Hungarorum manus delectas coram multis milibus spectatoribus positum est. Ter Hungari follem in portam Austriacorum ingesserunt, hi autem semel in portam Hungarorum. Spectatores laudibus cumulaverunt et victores et victos, qui unā, ludis peractis, ad epulas² sollemnes² convenerunt multisque propinationibus³ ac ac sermonibus amicissimis nobile certamen celebrarunt.

¹ futballmérkőzés ² bankett ³ tószét, felköszöntés.

Ioannis Michaelis Bruti

Ungaricarum Rerum libri qui exstant.

(Lib. II. p. 221—222. Monum. Hung. Hist. Scriptores XII.)

Joannes Michael Brutus natione Italus Venetiis a. 1517 e vetustissimo atque patricio genere natus est. Studiis litterarum Patavii absolutis in totius fere Europae regis aulis plus minus temporis commoratus a. 1564 a Francisco Forgács episcopo Vardinensi in aulam Stephani Báthori tunc Transylvaniae principis accitur.¹ A Stephano Báthori, quem cum Poloniae rex creatus esset, Cracoviam secutus est, honestissime semper habitus ad res Hungaricas suae aetatis conscribendas adhibetur.² Mortuus est a. 1592 in Transylvania. Brutus praeter minora quaedam opuscula Florentinas Historias et auctore Stephano Báthori Rerum Hungaricarum conscripsit

¹ meghívja ² felhasználta.

libros XX, quorum XV—XX non conparent.³ Brutus in suis Historiis exemplo⁴ ex Livio potissimum capto proxime ad puram ac germanam⁵ accessit Latinitatem.

³ nem került meg ⁴ mintakép ⁵ tősgyökeres.

Unum¹ illis praecipuum¹ armorum studium,¹ quae culta² ac perpolita² curā² acerrimā² fortitudinis laudem habent, probro ac dedecori³ neglecta ducuntur.³ Nam qui in ceteris⁴ delicias⁵ contemnant, certe magni haud faciunt, curandis ornandisque equis nunquam sibi⁶ faciunt⁶ satis,⁶ usque⁷ eo, ut auro saepe torquibus⁸ ac gemmis⁹ et lapillis¹⁰ tecti conspiciantur, haud mollius¹¹ et delicatius,¹² quam quae apud nos magno in honore habentur. Itaque passim multos invenias, quibus pluris¹³ stet¹³ equus, quam domus aut fundus, cum sit eorum haud exiguus census;¹⁴ quod quidem eo est admirabilis, quo regio tota et aliarum rerum omnium et equorum feracior¹⁵ habetur, quos optimos gignit et ad bellicos usus atque itinerum laborem pernitate¹⁶ et viribus insignes;¹⁷ quae causa est, cur ab exteris cupide expetantur. Neque¹⁸ ob¹⁸ id¹⁸ tamen¹⁸ suis¹⁹ contenti minore studio e peregrino²⁰ orbe²⁰ quaerunt; petunt²¹, ubicunque fama²² sit, e generoso pecore,²³ aptiores²⁴ ad belli usum ali,²⁴ in his, quorum prima apud eos laus est, e vicinae Thraciae armentis;²⁵ quos idoneos²⁶ nacti,²⁶ quominus²⁷ potiantur,²⁷ nunquam magnitudine pretii deterrentur, atque adeo etiamsi vendendus ager aut fundus sit, unum illud vitae²⁸ subsidium²⁸ reliquum²⁸ habenti,²⁸ neque hoc illi tamen sine certa²⁹ causa militares homines, crebris excursionibus³⁰ ita cum hoste Turca proeliari assueti ut virtuti³¹ semper, ubi bene³² res gesta³² sit, saepe minus³³ gesta ex sententia³³ salutem³⁴ uni equo referant³⁴ acceptam.³⁴

Literis se minus dedunt, sed³⁵ ut³⁵ magno eos honore prosequantur, qui sive ex suis, sive ex exteris — atque³⁶ hoc³⁶ quidem³⁶ ne videantur³⁷ facere³⁸ contemptione³⁸ — studiis ingenuarum³⁹ artium³⁹ excellent. Matthiae regis tempore certe, id quod testantur exterorum hominum monumenta⁴⁰ multa, quae illi inscripta⁴¹ leguntur, nulla in toto Christiano orbe regia⁴² frequentior doctis hominibus fuit, nullius regis nomen maiore cum gloria et apud suos et apud exteros est pervagatum.⁴³ Incensus quidem huius laudis studio bibliothecam

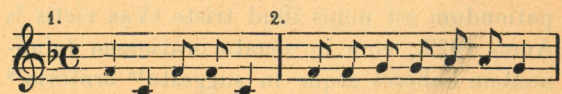
luculentam⁴⁴ inprimis construxisse fertur ac citis undique e Graecia praesertim, qui magnis illecti⁴⁵ praemiis veterum scripta ad se afferrent, quae studio⁴⁶ acerrimo⁴⁶ asservanda⁴⁷ in urbe regia curavit.⁴⁷ Quod vero Ungari minus cupidi huius laudis, quam ceteri videntur, facit,⁴⁸ ut alibi diximus, Turca hostis in vestigiis⁴⁹ haerens,⁴⁹ qui non patitur, quo animi⁵⁰ propendit,⁵⁰ in aliarum ingenuarum artium studiis, quae sunt pacis⁵¹ atque otii,⁵¹ versari, anxios⁵² metu mali imminentis; qui⁵³ ad rei militaris gloriam et bellicas artes capessendas⁵⁴ aliis⁵⁵ neglectis omnibus, volentes nolentesque impellit.⁵⁶ Posse aequae viros tum subnixos⁵⁷ ingenio⁵⁷ tum studio gloriae incensos pervenire, quo ex aliis nationibus multi, eorum scripta docent, qui reges⁵⁸ potentes⁵⁸ rerum⁵⁸ perstudioso⁵⁹ doctorum hominum et favente⁶⁰ ingeniis in pacato et tranquillo regni statu frui securo⁶¹ otio et vacuo⁶² omni cura animo scribere potuerunt.

Selegit, praefatus atque interpretatus est:

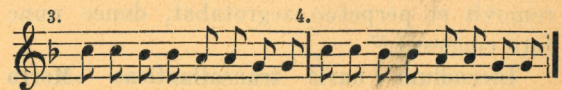
Car. Acs.

¹ (t. i. : est) : egyedül e fegyvereket szeretik különösen ² ha igen nagy gonddal gondozzák és ékesítik ³ szégyennek és gyalázatnak tartják ⁴ egyebekben ⁵ fényűzés ⁶ be nem telnek ⁷ olyannyira ⁸ nyaklánc ⁹ drágakő ¹⁰ gyöngy ^{11—13} nem kevésbé gyengéden becézik ¹² többé kerül ¹⁴ értéke ¹⁵ termékeny ¹⁶ gyorsaság, fürgeség ¹⁷ kiválóak ¹⁸ mindazonáltal ¹⁹ t. i. : *equis* ²⁰ idegen ország ²¹ veszik ²² tudomásuk esik erről ²³ fajta ²⁴ alkalmasabban a tenyésztésre ²⁵ ménes ²⁶ ha megfelelőre akadnak ²⁷ attól, hogy megszerezzék ²⁸ ha már csak az egyetlen életfenntartó eszköz marad is meg; *habenti vendendus* hoz tartozik ²⁹ nyomatékos ³⁰ portyázás ³¹ referant-hoz tartozik ³² ha jól végződik a harc ³³ nem a kívánságuk szerint ³⁴ tulajdonítják megmeneküléseket ³⁵ de azért ³⁶ még pedig azért ³⁷ azt gondolják róluk ³⁸ megvetik ³⁹ t. i. : a tudomány és művészet ⁴⁰ művei ⁴¹ ajánlottak ⁴² királyi udvar ⁴³ terjedt el ⁴⁴ pompás ⁴⁵ csábítva ⁴⁶ l. ⁴⁷ nagy gonddal ⁴⁸ őriztette ⁴⁹ az az oka ⁵⁰ sarkában van ⁵¹ hajlama vonzza ⁵² a nyugalmas béke termékei ⁵³ mert izgalomban tartja őket ⁵⁴ ez t. i. : *Turca* ⁵⁵ felkarol, művel ⁵⁶ t. i. : *artibus* ⁵⁷ ösztönzi ⁵⁸ tehetségük révén ⁵⁹ királyuk hatalmának virágában ⁶⁰ nagyonkedvelő ⁶¹ pártoló ⁶² zavartalan ⁶³ mentes.

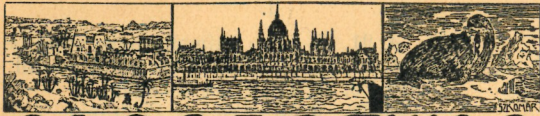
Canon.

Pla-to, Ci-ce-ro, summus A-ris-to-té-les

Ce-ci-nerunt, ce-ci-nerunt, ce-ci-nerunt, ce-ci-nerunt.

GEOGRAPHICA.

Vindemia¹ Tocaiina. Regionum Hungariae feracium vini etiam exteris nationibus montes Tocaiini sunt notissimi. Iam lex LXXIX. anni 1655. mentionem vini vetusti Tocaiini facit, cuius singula genera (Samorodinum, protropum,² quinque labrorum,³ etc.) postulata faciunt⁴ eorum, qui negant vinum esse probandum, nisi quod placeat quattuor sensibus: naribus⁵ odore, oculis colore, palato⁶ sapore, auribus famā et nomine. Quare iussu praefecti viae ferratae Hungariae publicae vindemiam Tocaiinam spectandi vinumque emendi causa excursionem⁷ factoris⁷ separatim tractus⁸ citati⁸ populares⁸ praesto erant, quibus tot milia non solum civium nostrorum, sed etiam peregrinorum hebdomade⁹ laboris⁹ nationalis Budapestini commorantium eo vecti sunt, quot antea nunquam.

¹ szüret ² aszú ³ ötputtonyos ⁴ megfelel a követelménynek ⁵ orr ⁶ íny ⁷ kirándulók ⁸ filléres gyors ⁹ munkahét

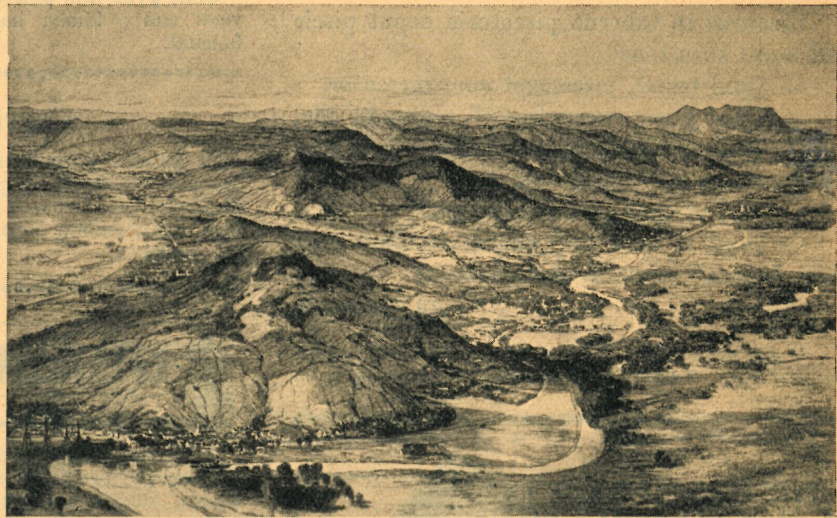
Iocosa.

Miles aliquando multis mendaciis utebatur. — Ubi, mi fili, alibi fuisti? — interrogat mater. — Quid vidisti? vidistine hominem marinum?

— Quidni viderim, mater? Olim praefectus¹ remos inhiberi² iussit. Vix ancoram³

ieceramus, emergit homo marinus et suppliciter rogat praefectum, ut ancoram longius traheret; illam enim ante ostium culinae⁴ decidisse et quoniam ille dies solis⁵ esset atque ipsi essent boni Christiani, suam uxorem in templum ire velle, tamen ob ancoram exire non posse.

— Videtis, mei filii — ait mater — etiam ibi esse bonos Christianos. Quid deinde vidisti?

Montes Tocaiini (Élet 1934. okt. 7.)

— Alias cum ancoram subduxissemus,⁶ pilentum⁷ in ancora haerebat.

— Id est ex illo tempore — ait mater — cum pharao cum suis Mare Rubrum transibat; omnes aquis hausti sunt.⁸ Quid deinde vidisti?

Miles, quem mendacia defecerant, ut aliquid veri diceret, respondit:

— Etiam piscem vidi volentem.

— Sed nunc, male puer, mentiris — risit mater. — Dic hoc alicui stulto, non mihi.

Ita mater, quae mendacia crediderat, verum non credit.

Val. Fehér.

*

Cingarus pervenit ad ovile,⁹ ubi tres pastores prandio coquendo occupatos conspicit. Furari¹⁰ non audet, sed exclamat:

¹ kapitány ² megállít ³ horgony ⁴ konyha ⁵ vasárnap ⁶ felhúz ⁷ hintó ⁸ elmerül ⁹ akol ¹⁰ lopni.

— Quam male hic undique olet!¹¹ Hic non ederem, etsi fame emoriendum mihi esset!

Pastores comprehendunt cingarum et dum ambo brachia et pedes eius ad solum¹² vi deprimunt, tertius ut cochleari¹³ cibum vi in ore eius aperto poneret, satagit.¹⁴

Cingarus voti compos¹⁵ tandem ait:

— Sat¹⁶ erit, si unus me detinebit, cibum ponant ambo!

*

Cingarus in taberna piscatoria caput piscis ad aures suas tenet.

— Quid facis?, interrogat eum mercator.

— Cum pisce sermocinor,¹⁷ respondit ille.

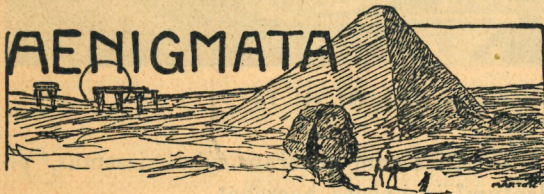
— Et quid ab eo interrogavisti? Quid novi in Danubio, sciscitatus sum.

— Eia, et quid piscis respondit?

— Dixit se nihil novi audire potuisse, quia iam dudum¹⁸ ex undis eius evaserat.

Fel. Gondán dr.

¹¹ szag van ¹² föld ¹³ kanál ¹⁴ vesződik ¹⁵ kívánsága teljesültével ¹⁶ satis ¹⁷ beszélgetek ¹⁸ már régen.

Solutiones aenigmatum numeri I.

I. Bacchus vino superat homines. II. Dies irae: dies illa Solvet saeculum cum favilla Teste David cum Sibylla.

Aenigmata recte dissolverunt: Georgius Molnár, Joannes Szász, Georgius Pál, Joannes Orlay, Teresia Benkő (I–II.), Marianna Renner, Elmerus Nagy, Emericus Farkas (II.)

Premium Georgio Pál sorte obvenit.

I.

1.	e	e	l	p	p
2.	p	o	o	o	
3.	o	s	s		
4.	s	s			
5.	s				

1. Aliquid Satyris proprium.
2. Carmen.
3. Verbum perantiquum.
4. Pars capitis.
5. Consonans.

II.

- 1, 11, 4, 21, 20, 11 = Animal longis auribus.
 2, 6, 3, 12, 5, 12, 16, 6 = Apud Pistoiam cecidit.
 14, 10, 9, 10, 19 = Dea Romana.
 22, 18, 9, 8 = Socius Ciceronis.
 7, 15, 7, 8 = Avis foeda.
 17, 9, 13, 19, 13, 19 = Inimicus C. Gracchi.

1–22: proverbium

P. Thielen.

III.

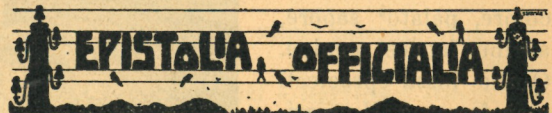
Quomodo hoc fieri potuerit?

Unus avus, duo patres, tres filii, duo nepotes curru vecti sunt: tamen haud amplius, quam quattuor fuerunt.

Alexius Czuppon.

Corrigendum.

In nuntiis recentissimis (num. 1. pag. 4.) lege «nobis» pro «notio»; pag. 5. lege «summi administratoris» pro «summo administratore» et paulo post lege «(Hindenburg anno) 86. expleto» pro «(H. a.) 66. expleto».

Historiam Georgii Zondy (num. 1. pag. 5.) Carolus Ács selegit, praefatus et interpretatus est. — Omnes socios, qui singula ephemeridis exempla urgent, vel quascunque pecunias mittunt, rogamus, ut administratorem adeant (Alexander Regényi, Budapest, VII., Barcsay-utca 5.), si retardationem et moram facere nolunt. Contra solutiones aenigmatum et omnia, quae ad *Iuventutem* ipsam spectant, moderatori mittantur. — *Ad benevolos lectores*: Mittite nobis quam plurima opuscula et aenigmata, quorum ego delectum faciam. Solutiones aenigmatum quam celerrime mittantur oportet, ut nomina solventium tempore foras dari possint. Qui ex omnibus aenigmatibus tantum nonnulla solvit, haec quoque mittere, immo etiam praemium accipere potest; e nominibus enim universorum, qui solutiones ad moderatorem mittunt, unum extrahitur. — Pro litteris confirmantibus, quae nobis ab amicis benevolis mittebantur, etiam hoc loco gratias actas esse volumus. — *A. Friml*. Gratias pro tuis blandis humanisque verbis, vir doctissime. Elaborabimus, ut a te tuique similibus semper probemur. — *Val. Fehér, Aem. Láng*. Ad vos, collegae honoratissimi, litteras privatas dabo. — *Frid. Brisits, P. Sándor, J. Jeney, J. Guelmimo, D. Kövendí*. Epistolae vestras, collegae carissimi, administratori tradidi. Quae desideravistis, quantum fieri potest, exsequar. — *Georgius Pál, Victor Kósa*. Aenigmata et iocosa, quae misistis, tempore prodibunt. — De aliis manuscriptis proxima occasione referam.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedic-scholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiskolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: DR. IOANNES KISPARTI, elnök.)